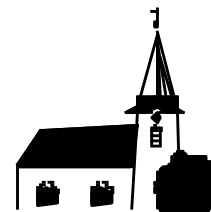

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Svátost nemocných

Světový den nemocných, který již tradičně připadá na den památky Panny Marie Lurdské 11. února, bývá někdy spjatý s udělováním svátosti pomazání nemocných. Škoda, že o její přijetí věřící projevují zájem spíše jen zřídka. Připomeňme si krátce něco o jejím původu, způsobu udělování a také o významu této svátosti pro křesťanský život.

Svátost nemocných se řadí spolu se svátostí smíření mezi svátosti uzdravující. Protože existence nemoci, utrpení a smrti patřila od dob prvního hříchu k palčivým otázkám lidského života, bylo v dějinách spásy právě uzdravování vnímáno jako jedno ze znamení příchodu Mesiáše. Když se Janovi poslové ptali Ježíše, kdo vlastně je, doporučil jim pouze, aby si povšimli, že „nemocní jsou uzdravováni“. Ježíš však za svého veřejného působení zdaleka neuzdravil všechny nemocné, dokonce naopak sám přijal naše nemoci a bolesti (Iz 53, 4), protože přišel uzdravit svět především z hříchu.

Svátost pomazání má na prvním místě sloužit jako zvláštní duchovní posila pro ty, kdo jsou celkově oslabeni nemocí. Její původ je v Písmu sv. naznačen už v Markově evangeliu: učedníci „*vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je*“ (Mk 6, 13). Po Ježíšově zmrtvýchvstání je věřícím dokonce přislíbeno, že budou „*na nemocné vkládat ruce a ti se uzdraví*“ (Mk 16, 18). Praxe svátostného pomazání je ale především odvozována od zmínky v listu sv. Jakuba: „*Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.*“ (Jak 5,14-15)

Pomazání nemocných se může udělovat, kdykoli se věřící ocitne třeba i vzdáleně pro nemoc nebo pokročilý věk v nebezpečí života. Svátost se uděluje tak, že biskup nebo kněz nejprve mlčky vkládá ruce na nemocného a modlí se za něj. Potom nemocného pomaže patřičně posvěceným olejem na čele a na ruku a říká při tom: „*Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha svatého. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní.*“

Člověk dostává ve svátosti nemocných především zvláštní dar Ducha Svatého, který přináší útěchu, pokoj i odvahu k překonání potíží, jež vážná nemoc nebo slabost stáří

působí (např. malomyslnost, úzkost). To někdy může vést i ke zjevnému tělesnému zotavení. Svátostná milost dále člověku pomáhá spojit své utrpení důvěrněji s utrpením Kristovým a najít v něm tak nový smysl: účast na spáse světa.

Tam, kde je svátost nemocných udělována jako bezprostřední příprava na smrt, nabývá nového významu také přijetí eucharistie jako „pokrmu na cestu“. Eucharistie se pak stává svátostí přechodu ze smrti do života, z tohoto světa k Otci.

pb

Zprávy z farnosti

- **Biblické hodiny**

se konají v *pondělí od 16.30* na faře v Berouně.

- **Tichá adorace po večerní mši svaté**

se koná *každé úterý*. Nejsvětější svátost bývá vystavena 20 min.

- **Společenství mládeže**

Pravidelná setkání mládeže (cca od 14 let) se konají každé úterý od 18 hod. v kaplance.

Všichni mladí jsou srdečně zváni!

- **Modlitební společenství**

Setkání se koná vždy ve čtvrtek:

- **7. 2. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**

- **14. 2. - modlitba Taizé v Berouně v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 h.**

- **21. 2. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**

- **28. 2. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**

„Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.“ (Mt 7,14)

Setkání při modlitbě trvá do 21.30 hod. Následně je volná diskuze a sdílení pro zájemce do 22 hod.

Přímluvné modlitby je možno vložit v kostele do krabičky a na web farnosti.

Děkujeme, modlíme se za vás. Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

tým MS

Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Vojtěch Malý tel. 735077381, Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926

- **Modlitba růžence**

se koná *vždy v pátek* před večerní mší svatou v Berouně *od 17.20 do 17.40 hod.* a vede ji pí Hánová. Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

- **Sklízení betléma proběhne u sv. Jakuba**

v Berouně v neděli 3. února po večerní mši sv.

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 4. února**

Pravidelný úklid se koná vždy *první pondělí* v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem v pondělí 4. 2.

- **Přednáška Mons. Radkovského o Turínském plátně – 6. února**
Ve středu 6. února od 19.00 se na faře v Berouně uskuteční přednáška Mons. Františka Radkovského, emeritního plzeňského biskupa, s názvem „*Turínské plátno, němý, ale výmluvný svědek Kristovy smrti a zmrtvýchvstání*“.
Mše sv. v 19.30 na Tetíně v tento den sloužena *nebude*.
- **Farní káva – 17. února**
Setkání u kávy a čaje na faře v Berouně po dopolední mši sv. bude v neděli **17. února**. Všichni jste srdečně zváni.
- **Pozvání na Eldorádo masek – 23. února**
Křesťanský klub Beroun srdečně zve především rodiče s dětmi **v sobotu 23. 2. od 16 hodin** do restaurace Eldorádo na Jarově, kde se koná maškarní karneval. Těšit se můžete na klaunovy legrácky, soutěže o sladkou odměnu, vyhlášení nejlepší masky a dětskou tombolu. Vstupné je dobrovolné! Občerstvit se lze v nekuřácké restauraci, parkování před objektem. Doprava případně autobusem C na konečnou (Jarov - náves).
- **Sbírka Haléř sv. Petra**,
určená na humanitární aktivity církve, je vyhlášena na **neděli 24. února**.
- **Setkání pastorační rady farnosti**
se koná v úterý 26. února od 19 hod. na faře.
- **Pravidelné akce v Počaplech**
 - První neděli v měsíci se po mši sv. koná na počapelské faře setkání nad nedělními biblickými texty pod vedením jáhna Jiřího Cikánka. (*V únoru až 2. neděli – 10.2.*)
 - Každou neděli v 19 hod. modlitební společenství na faře.
 - Každou poslední neděli v měsíci následuje po mši sv. posezení při čaji a kávě.
- **Letní ikonopisecký kurz v Berouně**
Již nyní je možno se hlásit na ikonopisecký kurz na faře v Berouně 11. – 14. 7. 2019, a to na e-mailu damianM@seznam.cz. Cena kurzu je 3.200,- Kč.

Adopce na dálku

Dopis Marii - srpen 2018:

Milá Mášo,

děkujeme ti za dopis. Jsme rádi, že pomáháš mamince a že máš ráda zvířata.

Na konci června u nás byla velká slavnost – před vchod do kostela byla zasazena nová lípa. Na tom místě vždycky stály dvě lípy, už asi 120 let. Ale loni v létě se větev jedné té staré lípy ulomila a spadla na lavičku a na něčí auto. Hrozilo nebezpečí, že by se mohla ulomit ještě další větev a třeba i někoho vážně zranit. Proto byla stará lípa pokácena a na její místo byla vysazena nová. Na fotografii můžeš vidět otce Petra Boušku, jak nové lípě žehná.

Taky bych ti chtěla napsat něco o historii naší země. Jak víš, Česká republika je malý stát ve střední Evropě. Má asi 10 miliónů obyvatel. Počátky českého státu sahají až do 9. století, tehdy u nás začala vládnout první knížata – Přemyslovci. V 16. století byly české země připojeny k Rakousku a samostatnost získaly až po 1. světové válce, v roce 1918. Tehdy se české země spojily se Slovenskem a s částí Ukrajiny a vznikl stát

Československo. Ta část Ukrajiny se oddělila po 2. světové válce a Slovensko v roce 1992. 1. ledna 1993 vznikl samostatný stát Česká republika.

Mášo, víš taky něco o historii Běloruska? Budeme rádi, když nám o tom napíšeš. Taky nám prosím napiš, jak se máš a jak se daří Tvé rodině.

Myslíme na Tebe a modlíme se za Tebe i za Tvou rodinu.

Za věřící z Římskokatolické farnosti Beroun

Dana

Dopis od Marie – prosinec 2018:

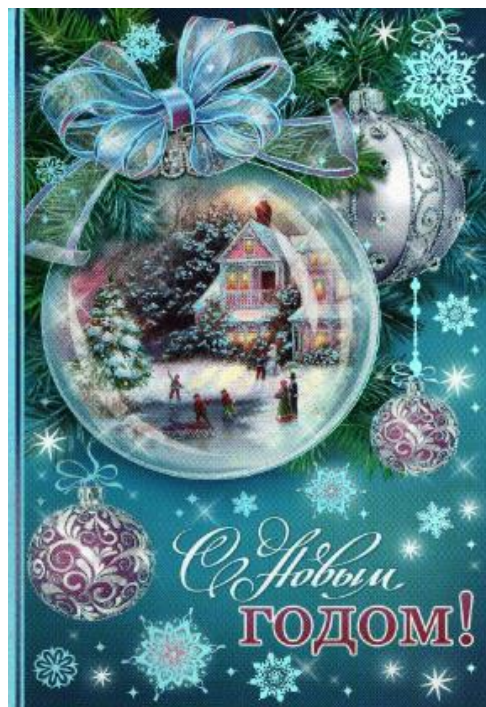
Dobrý den,

píše vám Marie z Běloruska. Chci vám všem upřímně poděkovat za pomoc, kterou poskytujete mně a mé rodině. Teď napíšu něco málo o sobě.

Chodím ve škole do 5. třídy. Můj bratr Alexej do 1. třídy, je mu šest let. V říjnu přijel na dovolenou z vojny můj starší bratr Vadim, slouží u pohraniční stráže a je mu dvacet let. Odsloužil už jeden rok a zbývá mu šest měsíců služby. V květnu se nám vrátí domů, už se na něj všichni moc těšíme.

Táta s maminkou chodí do práce. Počasí je u nás špatné, prší a je silný vítr, venku je chladno, brzy bude zima. Je tu advent a po něm velké svátky, Vánoce. Přeju vám všem k těmto krásným svátkům zdraví, radost, klidnou oblohu, chutný chléb, pramenitou vodu a žádné starosti, jen vše dobré. Na shledanou.

S úctou Marie

Před Vánoci jsme na konto Adopce na dálku zaslali opět nad rámec běžných ročních příspěvků celkem 20 tis. Kč vybraných v našich kostelech do příslušných kasiček. Pán Bůh zaplat' všem přispěvatelům.

O smyslu a původu života. Už zase?

Přednáška organizovaná Církví bratrskou

20. února 2019, 17.30, Městská knihovna Beroun

Pavel Hošek, profesor na Univerzitě Karlově, teolog, religionista a kazatel

Otázky po smyslu a původu života si lidé kladou od nepaměti, věnuje se jim řada odborných i populárních knížek, umělci i vědci si s nimi lámou hlavu. Snad každý člověk se někdy v životě zastaví a zamyslí na smyslem svého života. Někdy jsme ale těmito otázkami už možná otráveni a unaveni. S čím do této debaty přichází Bible? Může vůbec přinést něco svěžího, přínosného a zajímavého?

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů měl motto: „*Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost.*“ (Dt 16, 20)

Texty pro modlitební setkání v tomto letošním týdnu připravili křesťané z Indonésie. Tato země s 265 miliony obyvatel, z nichž asi 86 % se hlásí k islámu, je známá jako stát s největší muslimskou populací na světě. Dalších 10 % obyvatelstva tvoří křesťané nejrozličnějších tradic.

Ekumenická setkání proběhla u Adventistů sedmého dne, v modlitebně Českobratrské církve evangelické a v kapli Povýšení sv. kříže v Berouně. Zapojily se také Církev bratrská a Církev československá husitská. Po společných modlitbách následovalo vždy ještě přátelské posezení.

Fara v Železné

Dne 7. 12. 2018 skončila nájemní smlouva na faru v Železné, a tak se ekonomická rada sešla na místě k jejímu převzetí.

Areál fary se nachází hned vedle kostela a kromě veliké zahrady plné různých ovocných stromů, obehnané kamennou zdí v nevalném stavu, zahrnuje samotnou budovu fary. Dům je rozlehlý, částečně podsklepený, se dvěma nadzemními podlažími. V budově jsou kompletně nové rozvody elektřiny, vody, vyměněná okna a elektrické ústřední topení.

Budova by nutně potřebovala nové podlahy, opravit komíny (je možné topit i kachlovými kamny), natřít okna a další drobné opravy. Mohla by sloužit k bydlení, po nějaké investici velmi reprezentativnímu, ovšem i nákladnému. Celý areál je pod dozorem památkového ústavu, tak není možné faru zateplit. Další využití, které by se nabízelo, je různé ubytování...

Další budovou na zahradě je altán, který je vlastně dostavěn v nedávných letech. Také není úplně dokončen, ale má dvě poměrně velké místnosti a vytápění velkým krbem. Hodil by se například k pořádání různých akcí za jakéhokoliv počasí pro cca 30 osob.

Na zahradě je také funkční studna, která nikdy nebyla bez vody.

Dosavadní nájemní smlouva spočívala v naturálním plnění, které zahrnovalo opravy a údržbu, a také v úhradách nájemného. Po důkladné prohlídce celého objektu je nutno konstatovat, že během let opravdu proběhly rozsáhlé rekonstrukce, které nájemce prováděl většinou svépomocí, ale s potřebnou důkladností. Ale proč to celé píši. Nyní je objekt prázdný a je třeba ho nějak udržovat. Další možnost je vymyslet jeho využití. Prodej není možný, protože Arcibiskupství pražské neuvažuje o zbavování se nemovitého majetku. Doporučení je dokončit rekonstrukci pokud možno s využitím nějakých dotací a pronajmout nemovitost, nebo jinak využívat se ziskem pro potřeby farnosti. Uměl bych si představit, že by šla například využít pro pořádání svateb s přenocováním svatebčanů, šla by využívat k různým setkáním apod... Jde ale o to, aby to bylo smysluplné, když ne výdělečné, tak alespoň samofinancovatelné. Protože možnosti členů ekonomické rady co do nápadů i času jsou omezené, rozhodli se podělit s tímto úkolem s celou farností. Možná se mezi vámi najde někdo se skvělým nápadem, k jakému účelu objekt využít, a to buď jako nový nájemce, nebo jako realizátor onoho nápadu, nebo prostě jen se samotným nápadem. Objekt je nyní zabezpečen, aby se neznehodnocoval, a jsou placeny udržovací poplatky za energie. Ale je nám všem jasné, že to není dlouhodobě udržitelný stav a že je třeba jednat co nejrychleji.

Daniel Průša, člen ekonomické rady farnosti

Tříkrálová sbírka v Berouně

Tříkrálové sbírky, největší dobrovolnické akce v naší zemi, se zúčastnila Charita Beroun, potažmo naše farnost již po devatenácté. Celková částka vykoledovaná zde na Berounsku překročila pomyslnou hranici stovek tisíc, konkrétně vynesla 213 945 Kč, ze kterých 65% poputuje na provoz terénní péče o seniory v odlehlých oblastech regionu, kam jiné organizace nejezdí. Zbýlých 25% částky jde dle smluv vždy na projekty Charity ČR a Arcidiecézní charity.

Od 1. do 14. ledna se na Tříkrálové sbírce podílelo neuvěřitelných 45 dospělých dobrovolníků doprovázených nejméně 150 dětmi, k dispozici měli 75 zapečetěných kasiček. Z tohoto počtu bylo 25 dobrovolníků přímo z farnosti Beroun a okolních farností. Rádi bychom zde jmenovitě poděkovali Jarmile Ševčíkové, Leoně Kopačkové, Haně Hofmeisterové, Martinu Loduhovi, Kateřině Zuskové, Zuzaně Štemberové, Josefu Smyčkovi, Janu Markovi a jejich rodinám a přátelům, se kterými organizovali koledu v Hostímí, Tmani – Louníně, Koněprusích, Tetíně, Nižboru, Hýskově, Srbsku a Suchomastech. Velký dík touto cestou posíláme také členům farního společenství mládeže a „našeho“ skautského střediska Radost a Naděje, kteří si vzali na starost 13 kasiček a vykoledovali celkem 21 753 Kč. Konkrétně děkujeme Adéle Průšové, Anně Hovorkové, Tomáši Křečkovi, Martě Štorkánové, Tomáši Rychetskému, Aloisovi a Matějovi Vašků, Barboře Hamouzové, Lukáši Klimovičovi a všem dalším vedoucím a roverům a především těm nejmenším koledníkům z oddílů Světýlek, Lvíčat, vlčat, světlušek a Ocelotů.

Tradičně jsme také velmi vděční za pomoc Pěveckému sboru COMODO Loděnice, který se svou sbormistryní Taťanou Macháčovou již sedmým rokem věnuje výtěžek dvou tříkrálových koncertů (v Loděnici a v Berouně) na účely sbírky. V kasičce, která byla na obou koncertech přítomna, se vykoledovalo přes 9192 Kč v jedné kasičce, ve druhé kasičce, do které jste zároveň přispěli při tříkrálové mši svaté, se vybralo 12 605 Kč. Každým rokem při tříkrálovém koledování velmi pomáhá Katolická mateřská škola Beroun, která s paní učitelkou Hanou

Koubkovou letos ve dvou kasičkách vykoledovala 17 244 Kč.

Děkujeme, že jste nezůstali lhostejní, děkujeme všem jmenovaným za pomocnou ruku, za každou darovanou korunu a ještě více za vaše modlitby a za pomoc všem, kteří zůstali nejmenovaní, ale bez jejichž kapky pomoci by nebylo možno naplnit moře práce Charity Beroun pro potřebné.

Mgr. Ivana Vašků

Koordinátor Tříkrálové sbírky Charity Beroun 2019

Z arcidieceze

- **Ministrantské setkání s P. Benediktem pro mladší ministranty**
(chlapce cca od 7 do 14 let) se uskuteční v sobotu **9. února v Praze 3 - Žižkově**. Zahájení v 9.30 v kostele sv. Prokopa. S sebou: pokud možno vlastní ministrantské oblečení, oblečení a obuv na fotbálek v tělocvičně, 130,- Kč (70,- Kč jako příspěvek na oběd, 60,- Kč příspěvek řidičům na benzin). Ukončení v 16.00 před budovou fary. Kromě nácviku ministrantské služby a mše sv. nás čekají soutěže i tradiční fotbálek. Bližší info: P. Benedikt Hudema (ministranti@apha.cz, tel: 724 209 774).
Případní zájemci z Berounska, hlaste se včas (aby se domluvilo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd) na tel. 602 817 195 či e-mail: vasku@omadeg.cz. *Alois Vašků*
P. S.: Řidiči budou vítáni.

*Skautské středisko
Radost a Naděje Beroun*

Rozhovory s členy skautského střediska

Tomáš Křeček

Milý Tomáši,

bydlíš v Hořovicích poblíž náměstí a studuješ elektroprůmyslovku se zaměřením automatizace-robotika. Jsi členem oddílu RS.

1. Proč sis tu školu vybral?

Už od mala si hraji s elektřinou, a proto jsem si zvolil i svoji školu podle toho.

2. Čím bys chtěl být v budoucnu a proč?

No to je docela složité říci. Rád bych vyráběl roboty, nebo je aspoň opravoval.

3. Od kdy jsi člen našeho skautského střediska a proč jsi vlastně skaut?

Členem jsem od 22. 11. 2017. No členem jsem byl už i předtím. Ale kvůli sportu jsem neměl čas a cestování do Berouna bylo složité. A díky své sestřenici jsem se se dostal i jako starší.

4. Co si o skautingu myslíš? Je pro tebe důležitý?

Je pro mě moc důležitý. Spojuje lidi a tvoří velmi přátelskou skupinu lidí, ve které má každý svoje místo. Nese správnou myšlenku.

5. Jsi člen RS oddílu, splnila se tvá očekávání, která jsi od tohoto oddílu měl?

Rozhodně ano. Skvělá skupina lidí, kde je o zábavu vždycky postaráno.

6. Zapojuješ se nějak ve středisku? Jak a proč? Co tě na tom baví?

Ano, jsem zástupce vedoucího Ocelotů. Jsou dobré i špatné dny, ale nemůžu si stěžovat. Rád předávám své znalosti dál.

7. Co děláš rád ve volném čase? Jaké jsou tvé volnočasové záliby?

Rád sportuji, a to v jakýchkoliv podobách. Nejlepší jsou sporty plné adrenalinu. Nejradši

mám posilovnu a plavání. Rád hraji na kytaru a nově se také věnuji 3D tisku.

8. Máš rád společenské tance? Který je tvůj nejoblíbenější?

Rozhodně ANO, nejradši mám asi jive a nebo cha-cha.

9. V měsíci únoru jsou jarní prázdniny, kdy se často jezdí na hory. Jezdíš rád na hory? Kam? Preferuješ lyže, nebo snowboard?

Na hory se vždycky těším. Jezdím každý rok alespoň dvakrát. Dělán instruktora jak snowboardingu, tak i lyžování. Ale v poslední době začínám preferovat snowboard, jelikož se na něm dají dělat super triky.

10. Na co si vzpomeneš, když se řekne měsíc únor?

Únor je pro mě jako každý další měsíc. Ale vybaví se mi právě ty jarní prázdniny.

Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺

Ovečky aneb Pozdrav od prababičky

„Vidíš ty vyšíváné ovečky před betlémem? Dýchlo na mě něco z dětství,“ řekla mi asi před třemi lety pamětnice Jindra (ročník 1929) v berounském kostele sv. Jakuba. „Tak to je dobře, to je pozdrav od naší prababičky. Když jsi byla malá, tak tu ty ovečky bývaly spolu s jesličkami každý rok od Štědrého dne až do Hromnic.“ Řeč je o zeleném trochu vybledlém závěsu, na němž se v pravidelných rozestupech pasou bílé ovečky vyšité křížkovým stehem. Protože se v posledních letech přece jen párkrát vypraly, tak také trochu zplstnatěly; jsou totiž z ovčí vlny. A mají zajímavou historii.

Prababička se narodila 16. června 1873 na Březových Horách v domě čp. 49 manželům Václavu a Rosalii

Pokorných a pokřtěna byla hned druhý den 17. června v děkanském kostele v Příbrami; vybrali pro ni jméno Marie. (Měla celkem sedm sourozenců, ale dospělosti se dožili pouze tři – Marie, její sestra Milada a bratr Václav.) Rodiče si v domě čp. 49 najali pekařskou živnost, ale brzy se osamostatnili, postavili si dům v Karlově ulici čp. 261 a zanedlouho si přistavěli i vlastní pekárnu. Do školy chodila Mária, jak jí říkali doma, na Březových Horách, potom pokračovala na měšťanské škole v Příbrami. Po vychození školy šla „na vychování“, jak se tehdy říkalo, „do Němec“. Trochu překvapivé pro nás možná dnes je,

že to „do Němec“ bylo kousek od České Lípy. Mária se na rok ocitla v rodině řídicího učitele v Horní Polici na půli cesty mezi Benešovem nad Ploučnicí a Lípou. Je to krásný kraj; jak se ale přibližně patnáctileté dívce „v Němcích“ líbilo, o tom se rodinná kronika nijak nezmiňuje. Děti ovšem tehdy byly poslušné svých rodičů, a jestliže bylo zvykem opustit je a jít do světa na zkušenou, tak to také znamenalo vykročit z dětství do dospělosti, a to asi jistě každý dospívající respektoval.

Mária byla již od útlého mládí pomocnicí v obchodě i v pekárně, kde svému tatínkovi „odsazovala rohlíky“. Tatínek jim ale brzy zemřel ve věku nedožitých třiceti osmi let, a tak měla Mária asi velký vzor ve své matce, která energicky převzala vládu nad živností a obchodem do svých rukou a plných devatenáct let vedla vše sama, než se rozhodla odejít na zasloužený odpočinek.

Nejmilejší zábavou pro Mária byly knihy; zůstala jim po celý život věrná. Byla vždy uzavřenější povahy, jiným zábavám, třeba tanci, se nevyhýbala, ale nijak zvlášť po nich netoužila. Měla také od mládí ráda ruční práce; pokud v pozdějším věku v neděli odpoledne nešla někoho navštívit nebo pokud sama nepozvala někoho na návštěvu, věnovala se svému oblíbenému vyšívání.

Když se vrátila od České Lípy domů na Hory, měla po čase hodně nápadníků velmi dobrého postavení, ale zatím o nikoho nestála. Přišel však čas, kdy se jí zalíbil vysoký o dva roky starší kupecký mládenec Karel Pobuda, který jezdil z Prahy na návštěvu domů. Tomu darovala své srdce, a tak se v kostele sv. Vojtěcha na Březových Horách 20. února 1895 slavila svatba. Marie Pokorná se stala Marií Pobudovou a paní v obchodě i v bytě v domě čp. 255. Bylo jí právě dvacet dva let. Rok na to 16. dubna 1896 přivedla na svět chlapečka, jemuž bylo při křtu dáno po otci jméno Karel. Mária jeho narození málem zaplatila životem; asi proto zůstal

jediným jejich dítětem. Od této chvíle dělila svůj čas mezi svého synka, domácnost a kupecký krám, kde vypomáhala manželovi. Jejich chlapec, který se v budoucnu stal naším dědečkem, prožíval šťastné dětství. Byl milován rodiči, dědečkem a oběma babičkami, vychováván ve víře v Boha, ve vlastní příčinění, v dobrou rodinu, kde žena není otrokyní, ale partnerkou a rádkyní.

Rodinné štěstí trvalo třináct let. Ale už v r. 1908 v dubnu onemocněl Máriačin manžel těžkou srdeční chorobou; prý to byl následek tyfového onemocnění v mládí. Lékaři předpovídali brzký konec. (Dnes by se zřejmě mluvilo o srdečním selhání.) Pradědeček byl „postavy veliké, statné a poměrně silné“, uvádí rodinná kronika. Z choroby se trochu probral, bývalé svěžesti však nenabyl. Až přišel 21. duben 1909, kdy padl přímo u kupeckého pultu jako podřatý strom v stáří nedožitých třiceti osmi let. Mária v třiceti šesti letech náhle ovdověla a dopadly na ni těžké starosti. Byla to ovšem žena statečná, měla určitě vzor i ve své energické mamince, která po ovdovění také musela vzít živnost pevně do svých rukou. Právě ona teď převzala starost o dceřinu domácnost a byla u nich

celý den, jen na noc chodila do svého bytu. Márinka se věnovala kupeckému krámu, a snad právě ty praktické starosti jí dávaly zapomenout na velikou bolest ze ztráty manžela. A také se upnula ke svému jedinému dítěti...

Roky plynuly, syn Karel (naš budoucí dědeček) složil maturitní zkoušku na Reálném gymnáziu v Příbrami, vystudoval vysokou školu a začal učit na tehdy nedávno vzniklé Obchodní akademii v Berouně. Vyvolil si na Březových Horách (jak jinak!) nevěstu Růženu Tomáškovou, naši budoucí babičku, jejich sňatku bylo požehnáno 28. prosince 1922 ve zdejší chrámu Páně sv. Vojtěcha a oddával je budoucí berounský děkan, v té době ještě smíchovský kaplan Jan Chalupecký, od mládí dědečkův kamarád, také původem z Hor.

Novomanželé se v Berouně usadili natrvalo, nejdřív bydleli na náměstí v rohovém domě na náměstí vlevo pod kostelem. Do rodiny postupně přibyly děti Karel, Růžena, Václav (a později Jan). A právě Václav se narodil 9. února 1929 do největších mrazů 20. století, v jižních Čechách tehdy naměřili -42°C . Ukázalo se, že starý pavlačový dům je

nevyhovující – do rána jim v kuchyni nad kamny zmrzly plínky a zamrzl kamnovec. Právě to prý je přesvědčilo, že si musí postavit vlastní dům. Márinka – Marie Pobodová – se rozhodla ve svých padesáti sedmi letech ukončit živnost na Březových Horách a odstěhovat se do Berouna za synem a jeho rodinou, a tak se v listopadu 1929 všichni nastěhovali do nového domu.

Prababička Marie žila v Berouně od r. 1929 až do konce svého života v r. 1943. Protože už léta měli doma příbramský vyřezávaný betlém a teď ho začali stavět na Vánoce v novém domě, vyšila k němu nový závěs – bílé ovečky se na něm pasou na zelené trávě. Na dolním okraji látky vypárala po celé délce osnovu a z útku vytvořila třásně. Protože se jí dílo podařilo, rozhodla se podobný závěs vyšít

také k betlému v kostele sv. Jakuba. Tento závěs je mnohem delší, ale pro změnu je o píd' nižší. V kterém roce přesně prababička oba závěsy vytvořila, to nevíme, jisté však je, že ten pro kostel byl až druhý. Došla jí totiž zelená vlna, kterou vyšila „jarní“ travičku, a asi nesehnala stejný materiál, takže na pravém okraji má tráva úplně jinou barvu. Všechny odstíny barev na obou výšivkách jinak souhlasí.

V kostele se závěs používal ještě za P. Gustava Nováka, a to opravdu jako závěs – tj. visel ve svislé poloze připevněný mezi klekátky, kterých v kostele bylo tenkrát ještě několik. Za P. Libora Bulína se „ovečky“ přestaly používat. Zato my jsme doma začali stavět jesličky na větším stole s nástavci. Vzadu se tyčily papírové skály, nad nimi zářil obraz města Betléma, dole se vlnila krajina z mechu a z jedlového a borového chvojí a voněla lesem. Po ní přicházeli „daráci“, jak se na Příbramsku říkalo betlémským postavám, a mezi nimi se pásla stáda oveček. Naš domácí závěs byl v tu chvíli krátký. Maminka si vzpomněla, že ten delší se v kostele už nepoužívá, a poptala se po něm svého kamaráda z mládí pana Miloše Palkosky. Ten ho brzy našel někde na kůru, kam se tehdy celý betlém ukládal, a přinesl jí ho, že už ho asi nepotřebují. Ten kus textilu asi nikdy nikdo nepral; když jsme ho

namočili a pak vyprali, tekla z něj špína horší než z montérek. Ovečky nám doma sloužily od devadesátých let až do r. 2013. Protože jsem se přestěhovala, prostor na jesličky jsem musela uskrovnit a dlouhý závěs už nepotřebuji. Tak se ovečky před pár lety vrátily do kostela a vždycky tam leží na lavičkách před betlémem. Zelená kanava je za ta léta vybledlá, výšivky se i při šetrném praní trochu srazily, vlna zplstnatěla. Nejde to už ani moc vyžehlit.

Prababička měla sice jediného syna, ale o to víc se pak radovala z jeho čtyř dětí. S každým novým vnoučetem se nechala vždy vyfotit. Naše maminka na ni vždy vzpomínala jako na svou milovanou a milující babičku. Rod později pokračoval sedmi pravnoučaty, deseti praprawnoučaty; další generaci už ani nespočítám...

L. Fričová

Jak jsme se o loňských Hromnicích velmi polekali

V berounském kostele sv. Jakuba jsme loni slavili svátek Uvedení Páně do chrámu při večerní mši svaté; byl zrovna pátek. Dalo by se říci, že obřad plynul obvyklým způsobem, jediná změna byla v tom, že farnost navštívil opět po nějaké době P. Miroslav Herold a také houf nám naprosto neznámých mladších ministrantů. Vše probíhalo jako obvykle, průvod procházel kostelem od oltáře dozadu hlavní lodí, odbočil do jižní lodí a zastavil se před betlémem. Celou tu dobu jsem už pilně fotila, teď jsem si vybrala pěkné místo, z něhož budou oba kněží, P. Bouška i P. Herold, hezky v záběru, a vtom... no doslova mě to praštilo do očí! Na oltáři Nejsvětějšího srdce Páně chybí obraz! Místo něj jsou jen nějaká prkna – ona je to dokonce špinavá zeď! (Proč by se taky mělo za oltáři malovat...) Ale kde je ta krásná olejomalba Pána Ježíše, co se s ní stalo? Snad nám ji někdo nevzal? Kostel má přece zabezpečení! Pan farář

vypadá naprosto stejně klidně jako kdykoli jindy, tak se snad nic mimořádného nestalo. Po chvíli se záhada vyřešila, vedle prázdného oltáře jsem objevila na pokladničce krátký text,

který vysvětloval, že obraz bude restaurován a jeho oprava bude stát skoro dvacet šest tisíc. P. Bouška k tomu později dodal, že plátno byl proražené a že on se na to už vážně nemohl dívat.

Ostatní farníci se také polekali, co se s obrazem stalo, a bylo to cestou domů námětem pro živé debaty, protože kasičky s textem si všichni nevšimli.

A tak obraz na čtyři měsíce zmizel. Celé jaro jsme si nemohli zvyknout na prázdné místo v barokním oltáři a na tu špinavou zeď.

Začátkem června se nám však pán Ježíš vrátil! Restaurovaná olejomalba z r. 1782 teď vypadá, jako by se jí právě teprve před chvílí dotýkal štětec barokního mistra. Barvy ožily, zmizel staletý nános prachu, vynikly detaily, které předtím zanikaly pod šedým povlakem, po proraženém otvoru není ani památka. Zaprášenou zeď už za znovu napjatým plátnem není vidět. Příběh „zmizelého“ obrazu má tedy šťastný konec...

-lf-

Modlitba měsíce

- Společný úmysl apoštolátu modliteb na únor:

„Ať je naše víra pro hledající pravdivým svědectvím živého vztahu s Bohem.“

Římskokatolická farnost Beroun

Vás srdečně zve na přednášku

TURÍNSKÉ PLÁTNO

němý, ale výmluvný svědek Kristovy smrti a zmrtvýchvstání

Přednášející:

Mons. František Radkovský

emeritní biskup plzeňský

6. února 2019 v 19⁰⁰ hod.

na berounské faře

Seydlovo nám. 24/5, Beroun

Bible - mrtvá nebo živá?

cyklus přednášek
Městská knihovna Beroun, vždy od 17:30

Bible za zenitem?
Středa 16. ledna, Jiří Hedánek
jazykovědec a překladatel starozákonních knih Bible

**O smyslu a původu života.
Už zase?**
Středa 20. února, Pavel Hošek
profesor na Univerzitě Karlově, teolog,
religionista a kazatel

**(Ne)spravedlivý svět,
člověk a Bůh**
Středa 20. března, Pavel Chráska
advokát se zkušeností soudce i učitele sociologie

Svoboda? Jaká svoboda?
Středa 17. dubna, Petr Grulich
kazatel Církve bratrské v Černošicích,
autor knihy Tunelovaný Ježíš

 BerounCB

K KLUB
KŘEŠŤANSKÝ
BEROUN

**zve rodiny s dětmi,
i děti s rodiči na**

ELDORÁDO MASEK

**Sobota
23. 2. 2019
od 16,00 hodin**

v sále Eldorado Jarov
(od hl. nádr. Beroun směr Koněprusy,
na Jarově doprava až ke kapličce
za rybníkem, kde se dá parkovat,
sál Eldorado poznáte podle žebříňáku
před vchodem, viz plánek)

- tanec, hry, klaun
- soutěž o nejlepší masku
- tombola pro děti

**Doprava vlastní, či MHD "C",
směr Jarov**

vstupné dobrovolné

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Berountel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

<i>Bohoslužby:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30			17.00		17.00	
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00*
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 1. sobotu obvykle bohoslužba slova

Kontakty:**P. Petr Bouška - administrátor**

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha - kaplan

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

P. Josef Moulík - výpomocný duchovní

(Loděnice) mobil: 722 206 057

Pavel Kodras – stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Jiří Hanke – správa pozemků vikariátu

e-mail: jiri.hanke@apha.cz

mobil: 739 521 031

*trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti***Josef Jonáš (Zdice)**

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzílek (Vráž)

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz

mobil: 732 281 293

Jiří Cikánek (Králov Dvůr)

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

Lukáš Petřvalský - titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti BerounPísemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky „Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj**Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800**